

Korunovační klenoty

str. 4–5

Vybíráme z obsahu:

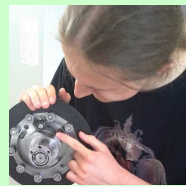
Z lyžařského výcviku

str. 3–4

Úspěchy ve strojírenských soutěžích

str. 6–7

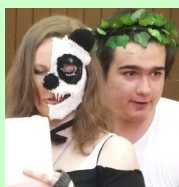
**SOČ:
Excentrický naviják**

str. 12

Juniorský maraton

str. 14–15

Poslední zvonění

str. 15–17

Maturity

str. 17–18

LOŽISKOVINY

Obsah čísla

Úvodník	2
Strojaři jsou dobří lyžaři	3
České korunovační klenoty	4
Lývanečci a spol. na debatní soutěži	5
Našim reprezentantům se dařilo na strojírenských soutěžích	6
Exkurze do firem	8
Firma Maier	8
Firma Wanzl	8
Firma M. L. S. Holice	9
Práce žáků – město jako literární kulisa	9
Město mrtvých	9
Procházkou k překvapení..	10
Na skok v Praze	11
2. místo v krajské SOČ	12
Charitativní sbírka Srdíčkové dny	13
20. ročník Juniorského maratonu	14
Poslední zvonění	15
Maturity	17
Velká letní fotosoutěž	18
Burza učebnic v září	18

Úvodník

Milí čtenáři,

opět klepou na dveře tolik očekávané prázdniny, které s sebou každoročně přinášejí nejen odpočinek a radosti, ale i strasti. Především studenti, kteří neuspěli u některých částí maturitní zkoušky, si prázdnin moc neužijí a pro některé studenty zase budou třeba dva prázdninové letní měsíce pracovní.

V tomto čísle časopisu se dočtete o akcích, které absolvovali studenti během zimních a jarních měsíců a samozřejmě také o maturitách. Tradičně uveřejňujeme také práce našich žáků, tentokrát na soutěžní téma Město jako literární kulisa.

Naše redakce vám všem přeje co nejlepší prožití prázdnin a těm, kteří se chystají na podzimní maturitní zkoušky, držíme palce. Nezapomeňte na nás, pošlete do našich Ložiskovin snímky, které během prázdnin pořídíte, podělte se s námi o svoje zážitky. Děkujeme.

Redakce

Ložiskoviny: studentský časopis, ročník 2016, číslo 15.

Vydává Střední průmyslová škola strojnická v Olomouci, třída 17. listopadu 49, 779 00 Olomouc

Šéfredaktor Mgr. Renata Provázková, technická redakce Mgr. Jan Kameníček

Strojaři jsou dobří lyžaři

Jako každoročně, tak i letos se naše škola zúčastnila pobytu na horách na chatě Barborka.

Společně s 1. B a částí 1. D s námi jeli i učitelé tělesné výchovy. Do posledního dne se nevědělo, jestli se bude jezdit na lyžích, či na snowboardech, protože počasí mělo být špatné. Na poslední chvíli se počasí změnilo a nakonec celý týden sněžilo a byla mlha. Teplota okolo -2°C byla přijatelná. První den nás čekalo rozdělení do skupin, kdy lyžaři měli skupiny dvě a snowboardisté jednu. Každý večer jsme se chodili dívat na prezentace ohledně lyžování, lyžařských disciplín, přípravě lyží a snowboardů. Jak se líbil, či nelíbil lyžařský kurz ostatním, se můžete dočíst v následujících komentářích.

Kupodivu nám počasí vyšlo. Sněhu bylo hodně a jídlo, až na pár výjimek, bylo také velmi dobré. Co se zábavy týče, není co vytknout, učitelé nám zajistili pestrý program, takže se nikdo rozhodně nenudil. Celkově lyžařský výcvik hodnotím velmi kladně, odvezli jsme si spoustu zážitků a vzpomínek, také jsme se něco přiučili.

Pavel Nádvorník

Dorazili jsme na naši chatu Barborku a pomalu jsme se začali všichni seznamovat. Vybalili jsme si a po obědě šli poprvé na svah. No to jsme ještě netušili, že to budeme muset vyšlapat s lyžemi, aby se na nás učitelé podívali a podle toho rozřadili do družstev...

Druhý den už jsme byli rozdělení a všichni jsme se bavili, takže nuda na lyžáku určitě nebyla. Většinou jsme o večerce už byli na pokojích, aby nám učitelé večerku prodloužili. Takže jsme neměli žádné problémy....

Poslední den jsme šli na Praděd. Cesta zpátky trvala trochu déle, než když jsme šli tam. Trasu jsme si užili, fotili se, natáčeli videa, shazovali se na zem, koulovali se...

Lyžák se mi celkově líbil. Ze začátku jsem se

bála, že nezapadnu, nebo že se s nikým nebudu bavit, ale potkala jsem super lidi. Jídelníček byl vcelku dobrý, až na pár jídel. Lyžování bylo skvělé a celý lyžák na Pradědu se mi líbil a užila jsem si ho na 100 %.

Lucie Duchoňová

Moje pocity z lyžařského výcviku jsou pozitivní. Lyžák se mi velmi líbil. Jídlo bylo průměrné, ale jinak si nemohu stěžovat. Zábava byla taková, jakou jsme si udělali. Počasí bylo velmi proměnlivé, ale moc mi to nevadilo. Celkově jsem si dobu na lyžáku užil.

Filip Rukriegel

Lyžařský výcvikový kurz se celé naší třídě líbil. Počasí nám celý týden doslova přálo. Po příchodu na

chatu jsme byli překvapeni její výbavou. Pokoje byly prostorné a slušně zařízeny. Strava třikrát za den, porce nadprůměrně velké a překvapivě chutné. Každý večer jsme měli posezení v jídelně, kde nám učitelé pouštěli různá videa ohledně lyžování a snowboardování. Na přání nám pouštěli i úchvatné ukázky z freestyle lyžování. Lyžovalo se také nádherně, svahy byly většinou prázdné a upravené. Byl to týden plný vyčerpání, ale i zábavy.

David Roman

Rozhovor s ústávníky zájezdů Zdeněk Ošádal.
du pro Ložiskoviny připravil Foto: David Roman.

České korunovační klenoty v Olomouci

V pátek 12. února jsme navštívili ve Vlastivědném muzeu výstavu kopií korunovačních klenotů a doby Karla IV. u nás v Olomouci.

Na raznici jsme si mohli do hliníkového plíšku vyrazit pražský groš a na jiné expozici se usadit na královský trůn. Prohlédli jsme si

bohužel vypadaly opravdu pouze jen jako kopie. Avšak výstavu jsme v pátek před prázdninami rádi uvítali a nikdo rozhodně nebyl zklamáný.

Tomáš Hroch

V pátek 12. února 2016 jsem se spolu se zbytkem třídy zúčastnil exkurze do Vlastivědného muzea v Olomouci při příležitosti výstavy s názvem České korunovační klenoty ... na dosah aneb doba Karla IV. Na Olomoucku. Mohl jsem zde vidět nejenom repliky korunovačních klenotů zhotovené mistrem Jiřím Urbanem, spisy ručně psané Karlem IV., královské roucho a trůn, kde se mohli návštěvníci vyfotit, ale i různé dobové šperky a klenoty z

Nejenže tu bylo hodně dobových exponátů, ale dozvěděli jsme se i spoustu informací o životě Karla IV.

dobové oblečení a mnoho dobových exponátů. Vrcholem výstavy byly kopie korunovačních klenotů, které

dob Karla IV. Mě ale nejvíce zaujaly zbraně a části zbroje ze 14. století. Mezi meči, palčáty, cepy, sekerami a štíty zde mě zaujaly například i kameny do obléhacích strojů a dokonce i meč "pro štěstí", který údajně přináší štěstí těm, kdo ho pohladí. Součástí výstavy byla i raznice na pražský groš, který si mohl každý účastník vyrazit. Navštívit tuto výstavu bych vřele doporučil všem, kteří mají rádi dějiny a zajímají se o ně.

M. Bartoněk

Výstava nás seznámila s rodem Lucemburků i celým královstvím. Byl nám přiblížen život na Olomoucku v průběhu 14. až počátku 15. století. Na výstavě se nacházela spousta archeologických nálezů z doby Karlovy např. zbraně, mince, dlaždice a především kopie českých korunovačních klenotů. Také zde byla prezentována osobnost vladaře a Karlův životopis s klíčovými okamžiky jeho života. Na

konci výstavy jsme si mohli vyrazit minci s Karlem IV.

M. Zemanová

Lývanečci, Hot Gears a Kebabová elita na debatní soutěži

Několik žáků z druhého ročníku se zúčastnilo poslední březnový den v rámci projektu Olomoucká Argubitka debatní soutěže Verbbattle v Domě dětí a mládeže v Olomouci. Verbbattle je nový, unikátní formát studentské debaty, který nabízí kratší, zábavnější a napínavější debaty než jsou dosud uží-

vané formáty jak v ČR, tak i ve světě. Kromě samotné argumentace a rétorických schopností je nutno v debatě tohoto formátu uplatnit také schopnost přemýšlet a reagovat rychle a pod tlakem. Soutěž pořádali pánové Ondřej Gardavský a Erik Scotka z Česká debatní společnosti.

Na tvrzení pro debaty jsme

se v rámci možností připravili. Jednalo se o aktuální témata: 1. Peníze do politiky nepatří, 2. Veřejnoprávní média jsou zbytečná, 3. Učitelé by měli přestat dávat dětem domácí úkoly. Soutěž byla velice napínavá, skutečně zajímavá a pro nás velice příznivá. Turnaj probíhal paralelně ve dvou

místnostech a třech kolech. Tři dvojice záraz debatovaly mezi sebou na podiu, ovšem jestli budou dané téma obhajovat, či se vyjadřovat proti, se každá dvojice dozvěděla krátce před začátkem debaty. Atmosféra byla jistým způsobem smíšená, na jednu stranu uvolněná, ovšem na druhou stranu byla cítit rivalita a napětí mezi týmy. Publikum pak tvořily týmy, které zrovna nedebovaly.

Rozhodně jsme se toho hodně dozvěděli a za sebe bych řekl, že mi velice pomohlo rozvinout se v mluveném improvizovaném projevu, jelikož jsem musel okamžitě reagovat na argumenty ostatních týmů bez jakéhokoliv času na přípravu.

A jak naše týmy skončily? Lývanečci 24. místo, Hot Gears 14. místo a Kebabová elita skončila na 22. místě.

I když jsme neobsadili lepší pozice, celkově jsem byl s debatační soutěží velice

spokojený a rozhodně bych se jí chtěl účastnit i v dalším školním roce.

Miroslav Kořenek

Naším reprezentantům se dařilo ve strojírenských soutěžích

Velmi dobře si letos vedli naši reprezentanti ve strojírenských soutěžích pořádaných v různých městech České republiky.

O jejich úspěších podrobně referoval olomoucký tisk, konkrétně Olomoucký deník, Metropole Olomouc, stránky Olomouckého

kraje a také Olomouc.cz. Přetiskujeme pro vás články z internetových stránek Olomouc.cz a Metropole Olomouc.

Dnes je **pondělí 11. dubna 2016**, svátek má **Izabela**

Aktuální

[Hlavní stránka](#)

[Zpravodajství](#)

[Katalog firem](#)

[Akce a slevy](#)

[Polední menu](#)

[Kalendář akcí](#)

[Inzerce](#)

[Kamera](#)

Bleskovky

Máte zajímavý tip?

Pošlete ho na tipyol@nejlepsi-adresa.cz

Pondělí
11.4.
11:00

Studenti Střední průmyslové školy strojnické v Olomouci přivezli tento víkend putovní pohár ze soutěže **Autodesk Academia Design 2016 ve 2D kreslení a 3D modelování**. Olomoučtí reprezentanti Ondřej Hrachovina, Martin Hampl a učitel Adam Šiška v ní získali celkové prvenství. Ondřej Hrachovina zvítězil mezi jednotlivci v kategorii 3D modelování. Již předtím studenti školy uspěli také na strojírenských soutěžích v Hradci Králové, v Praze a v Olomouci. Všem gratulujeme!

▣ Střední průmyslová škola strojnická Olomouc vítězná

vloženo: 10.04. 2016

Na vítězné vlně se letos vezou studenti Střední průmyslové školy strojnické v Olomouci ve strojírenských soutěžích konaných na různých místech republiky. Naposledy své snažení ozdobili tento víkend putovním pohárem ze soutěže Autodesk Academia Design 2016 ve 2D kreslení a 3D modelování, která se letos konala pod záštitou firmy Autodesk v jihočeském Velešíně. Olomoučtí reprezentanti Ondřej Hrachovina, Martin Hampl a učitel Adam Šiška v ní získali celkové prvenství, a kromě toho ještě Ondřej Hrachovina zvítězil mezi jednotlivci v kategorii 3D modelování. Již předtím studenti školy uspěli také na strojírenských soutěžích v Hradci Králové, v Praze a v Olomouci.

Soutěž Autodesk Academia Design má dlouhou tradici a letos se uskutečnil již její 22. ročník. Jejím cílem je především prověřit dovednosti studentů a také jejich učitelů v používání digitálních technologií, především ve 2D kreslení technických výkresů a 3D modelování digitálních modelů. Studentům a učitelům Střední průmyslové školy strojnické v Olomouci se v ní tradičně dobře daří, zvítězili již před třemi lety a v loňském roce skončili na 3. místě. V roce 2014 se reprezentanti olomoucké strojárny soutěže neúčastnili, protože jako vítěz předchozího ročníku byla škola vybrána za jejího pořadatele.

Hlavním zadáním letošního ročníku soutěže bylo zpracovat lis na PET lahve. Nejprve museli studenti v kategorii 2D prokázat ovládnutí strojírenského softwaru AutoCAD 2016 a AutoCAD Mechanical 2016 a překreslit výkres součástí lisu. Následně pak učitelé a studenti v kategorii 3D vytvářeli podle obdržovaných výkresů trojrozměrný model v softwaru Autodesk Inventor Professional 2016 s tím, že studenti měli v zadání o 2 součásti méně než učitelé. Náročné zadání vyžadovalo podrobné znalosti modelování z různých technických odvětví (zpracování plastů, práce s plechovými díly apod.). Martin Hampl se v kategorii 2D dokázal se zadáním popasovat jako pátý nejlepší ze 24 účastníků a učitel technického kreslení Adam Šiška následně obsadil 4. místo z 12 zúčastněných vyučujících. Ondřej Hrachovina pak soutěž završil svým vítězstvím ve 26-členné konkurenci studentské kategorie 3D modelování, čímž zároveň definitivně rozhodl i o celkovém vítězství SPŠS Olomouc v kategorii škol.

Úspěch ve Velešíně byl jedním z řady letošních úspěchů olomouckých studentů oboru strojírenství. Těsně předtím, ve čtvrtek 7. dubna, zvítězili Lukáš Skopal a Martin Hampl ve 2D kategorii soutěže v počítačovém modelování a kreslení, kterou pořádala firma 3E Praha Engineering v Hradci Králové, přičemž Lukáš Skopal obsadil 2. místo mezi jednotlivci. 19. března zase Tomáš Rais, Martin Hampl a Eliška Šindlerová ovládli kategorii škol v celorepublikové soutěži v CAM programování CNC obráběcích strojů v Praze, přičemž mezi jednotlivci zvítězil Tomáš Rais a Martin Hampl obsadil 2. místo. Statečně bojovala též Eliška Šindlerová, která jako jediná dívka v soutěži za mnoho posledních let budila velkou pozornost a nakonec skončila na 8. místě. Pouhý den předtím pak olomoucký strojařský tým zvítězil v regionální konstruktérské soutěži pořádané přímo na SPŠS Olomouc. V individuálních kategoriích zde Ondřej Hrachovina obsadil 1. místo ve 3D, Lukáš Skopal 2. místo ve 2D a Adam Šiška zvítězil mezi učiteli.

Jan Kameníček

Exkurze do firem

Firma Maier

Ve čtvrtek 21. 4. se konala exkurze do firmy Maier, která sídlí v Prostějově. Firma se zabývá výrobou doplňků do interiérů i exteriérů různých značek aut. Vyrábí plastové součásti od držáků na reproduktory až po poklice na kola. V České republice je jediná svého druhu - a to právě v Prostějově. Jinak má firma Maier výrobní vsude po světě od Španělska až po státy v Asii...

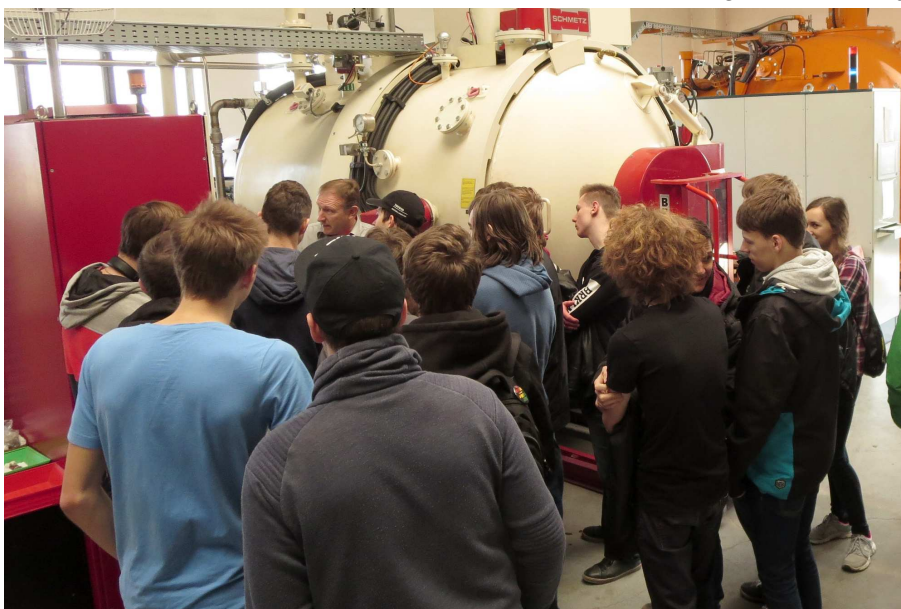
Po příjezdu na vlakové nádraží to bylo do firmy ještě asi 10 minut chůze. Po příchodu do firmy nás ihned uvítal zaměstnanec firmy, který později prezentoval zajímavosti a historii firmy spolu se dvěma kolegy. Po zajímavém zhlédnutí prezentace následovala přestávka, kdy měl každý příležitost občerstvit se přichystanými chlebíčky a pi-

tím...

Po přestávce jsme byli rozděleni do tří skupin, protože nás bylo něco přes 40. Každá skupina dostala jednoho průvodce, který měl za úkol poučit žáky o bezpečnosti ve firmě. Už chyběly jen modré vesty a pracovní boty a hurá do výroby. Nevěděli jsme, co máme čekat. Bylo to napínavé. Obcházel jsem různá stanoviště, kde jsme se dozvídali zajímavé věci ohledně výroby. Dokonce nám dovolili i vyrušit jednoho pracovníka, který nám ochotně předvedl stroje, na kterých pracuje. Přes všechn ten hluk toho sice moc nešlo

slyšet, ale co se dalo dělat. Takhle jsme si prošli celou továrnu a jen jsme zírali na všechny ty stroje, které tam měli. Celé to trvalo okolo 50 minut. Pak jsme se vrátili zpátky do multimediální místnosti, kde jsme se přežuli, a následovalo posledních pár slov před odchodem. Na závěr nám mile zodpověděli naše dotazy a odměnili nás za pozornost malým dárkem. Myslím, že byli všichni s exkurzí spokojeni a odnesli si nové informace v oboru zpracování plastů.

Vojtěch Horný

Firma Wanzl

V rámci exkurzí tříd jsme navštívili pobočku firmy Wanzl v Hněvotíně. Tato německá firma se zabývá výrobou nákupních košíků, vozíků, regálů, pásových pokladen a přepravních vozíků pro německou poštu. V České republice zaměstnává 250 lidí a má výrobní závody po celém světě např. ve Francii, Kanadě nebo Číně. Po příjezdu nás průvodci rozdělili

do dvou skupin a postupně nám ukázali celou výrobní linku. Nejzajímavější technologie, které jsme mohli vidět, byly bodové odporové svařování a galvanické zinkování v automatické průběžné zinkovací lince.

Pracovní prostředí bylo na strojní výrobu poměrně tiché a čisté, ale i přesto bych tu pracovat nechtěl, protože úkolem většiny zaměstnanců v provozu byla jednoduchá a opakující se práce. Na konci prohlídky

jsme ještě zhlédli výstavu nejlepších produktů firmy, kde byla k vidění právě pásová pokladna. Myslím si,

že exkurze byla pro celou třídu přínosná, protože je vždy jen ku prospěchu vidět probíranou látku v

praxi.

Miroslav Kořenek

Firma M. L. S. Holice

Ve čtvrtek 21. dubna jsme jako třída 3. C navštívili firmu M.L.S. Holice, konkrétně druhý závod na Průmyslové ulici.

Společnost M.L.S. Holice patří do francouzské skupiny Leroy- Somer. Zabývá se výrobou a servisem alternátorů a motorů, elektropřevodovek a frekvenčních měničů. Závod v Olomouci – Holici patří k významným zaměstnavatelům v regionu.

Sešli jsme se společně před branou závodu krátce

před devátou hodinou. Po představení firmy jedním ze zaměstnanců jsme se vydali do jídelny, která funguje i jako školící místnost pro zaměstnance, kde na nás čekal pracovník firmy s dlouholetou praxí. Z jeho prezentace jsme se dozvěděli různé zajímavosti o závodu a další informace. Po asi patnáctiminutové přednášce se naše třída rozdělila na dvě skupiny a začala exkurze výrobních prostor. Během hodinové prohlídky jsme mohli vidět

například výrobu větších a velkých alternátorů, které se u nás prodávají a také distribuují do celého světa. Po skončení celé prohlídky jsme se vrátili zpět do školící místnosti, kde jsme měli možnost zeptat se na vše, co nás zajímalo. V průběhu exkurze jsme dostali ale již spoustu informací, a tak mnoho dotazů nebylo. Na závěr jsme se s pracovníky závodu rozloučili a rozešli se do svých domovů.

Jiří Slečka

Práce žáků – z literární soutěže Město jako literární kulisa

Město mrtvých

Stál jsem ve vchodu do polorozpadlého bytu, dalšího, který byl zcela opuštěn a ponechán napospas přírodě. V rukou jsem svíral knihu, byla v ní fotografie mé ženy a dcery, to poslední, co mi po nich zůstalo. Rozhlédl jsem se. Všude byl prach, na podlaze se povalovaly hromady střepů z rozbitého porcelánového nádobí, dřevěné rámy z kdysi krásných obrazů a rozbité části nábytku. Přesunul jsem se k místu, kde byl zjevně dříve balkon. Dnes tu po něm

zůstala pouze konstrukce z prorezné oceli. Dům postrádal velkou část svého rohu, a tak odtud byl krásný výhled po celém okolí.

Usadil jsem se na podlahu a nohy svěsil přes okraj. Znovu jsem se rozhlédl. Všude okolo mě se nacházelo město rozlehlé snad do všech světových stran a nikde jsem nemohl spatřit jeho konec. Věže, červené střechy a stromy. Tohle všechno se rozprostíralo v nekonečné kráse a bylo zaplavováno slunečními paprsky horkého poledního slunce. Uprostřed města tekla řeka a

přes ní vedlo několik mostů. Ten nejznámější byl kamenný. Kdysi ho zdobily sochy a stánky prodejců a umělců, kteří nabízeli svá díla kolemjdoucím. To vše bylo dnes pryč; žádné stánky ani žádní lidé, kteří by si chtěli koupit suvenýr. Dokonce i některé sochy se ponořily do hlubin tmavé a studené řeky.

Zíral jsem a stále jsem nemohl uvěřit, že od onoho dne uplynulo již 27 let. Vše se odehrálo velmi rychle, ale pamatuji si to do posledního detailu. Byl horký červený den a sluneční paprsky krásně hřály. Stál

jsem na nástupišti a čekal se svou ženou a dcerou na metro, které nás mělo vzít do zoo. Moje dcera milovala cestování metrem, ale ještě více milovala zvířata. Rozhodl jsem se tedy vzít ji do zoo a byl jsem šťastný, že je dnešní den tak úžasný. Nikdy mě však nenapadlo, že se to vše za pár minut změní. Z temnoty tunelu se vyřítila souprava a zastavila. Má žena s dcerou nastoupily a byly již uvnitř, když se ozvala rána a s ní velký otřes. Otočil jsem se, abych zjistil, co se stalo. Netrvalo to ani pár vteřin, když se ozvala další, větší a mnohem hlučnější rána. Poslední, co jsem uviděl, byla hořící souprava metra a lidé pobíhající kolem mě. Pak jsem upadl do bezvě-

domí.

Těchto pár vteřin změnilo život mně a statisícům dalších, hlavně to však navždy změnilo tuto metropoli v neobydlenou pustinu. Město muselo být po sériích výbuchů evakuováno a uzavřeno. Dnes je však přístupné dobrodruhům, kteří zde hledají ztracenou minulost bláznů. V dálce vidím hrad, který celému městu vévodil. Katedrála, která v jeho areálu stála, je poničená. Její rozpadlé věže smutně odkazují na minulost. Střecha je již dávno pryč a hlavní část věže dávno přišla o svou špičatou vížku i poklad, který střežila. Kdesi pod touto stavbou odpočívá velký král se svými ženami, který se podílel na vybu-

dování tohoto města. Před několika dny jsem navštívil známé náměstí, kam lidé chodili obdivovat evropský skvost a unikátní památku. Hodiny na orloji se zastavily a není už nikdo, kdo by je znovu rozpochyboval. Celé náměstí je pokryto prachem a sutinami. Zem je rozpraskaná a prorůstá jí tráva. Neexistuje zde nic, co by nebylo poničeno. V kašnách dnes nenajdete vodu, na hradě nenajdete panovníka této země a v celém městě nenajdete téměř živáčka.

Tak skončil příběh kdysi velkého evropského města. Město dříve neslo název Praha. Dnes se mu však říká Město mrtvých.

Kristýna Bartošková

Procházkou k překvapení

Jen těžko budu hledat něco, co jsem kdy pro tento svět dokázal. Velké činy, ambice a vysoké cíle nejsou mojí prioritou. Jsem jeden z těch, co jsou spokojeni, byť nemají moc. Ač někdo má vše, nemá nic, ač někdo nemá nic, má vše. Záleží jen na vás, jaké činy tvoří hrdinu z vás. Tento „fakt“ bych chtěl nyní rozvést pomocí krátkého příběhu.

Pocházím z malého městečka, údajně pojmenovaném po pracovnících – „zárubcích“. Dle legendy měli být „zárubci“ dřevorubci pracující v lesích kousek za vesnicí Záruby. Celé Záruby totiž ohraničují hluboké lesy, v nichž museli být i vybudované komunikace, aby se

sem mohli dostat návštěvníci.

Záruby nejsou žádné svaté místo, ostatně, podobají se jiným větším městům. Dá se říci, že se jedná o zmenšenou podobiznu velkoměsta. Já zde žiji již odmalička a vnímám, jak se zde mění priority místních mladých. Studenti, zpravidla dojíždějící do vedlejších měst za studiem, si chtějí rozšiřovat obzory, chtějí studovat, chtějí být úspěšní. Zkrátka chtějí mít život jako z pohádky. Navzdory tomu ztrácejí pojem o lidech. Žijí pro ambice, ženu se za cílem, avšak ztrácejí přátele. Především pak ale ztrácejí morální zásady.

Jednoho večera, spíše už byla pozdní noc, jsem se pro-

cházel po městě. Byla to jedna z mých běžných nočních procházek, kdy jsem neměl co na práci, a tak jsem se jen tak potuloval a prohlížel si tajuplné lesy rozkládající se kolem Zárub.

Právě jsem se blížil k místní čtvrti, které mladí říkali „koloniál“. Čtvrť se totiž budovala pro nové žadatele o bydlení a taktéž se sem i noví majitelé nastěhovali. Procházel jsem kolem zeleného domu s bílým bavorákem zaparkovaným za plotem. Tady jsem se taky poněkud zarazil. Bylo mi divné, že v jednu hodinu ráno se zde ještě stále svítí v oknech. Nebylo těžké poznat, že za dveřmi se něco děje. Byl slyšet křik.

Byl jsem zvědavý a možná, že jsem i trošičku litoval osobu, která to měla schytat. I proto jsem si zapálil cigaretu a počkal jsem, co se bude dít.

Za pár vteřin se rozletěly dveře a z nich, div že neskončila na zemi, vyletěla mladá slečna. Za ní se jen ozvalo zaklení a dveře se zabouchly. Dívka, mohla mít okolo dvaadvaceti let, se ještě jednou otočila ke dveřím a pak si to namířila směrem od domu. Asi chtěla odtud utéct co nejdál, jak jen to bude možné.

Zaregistrovala mne a zůstala stát jako zkamenělá. Slušně jsem ji pozdravil, načej poněkud podrážděně odvětila: „Dobrý? Leda ve snu!“ V jiných případech bych se asi zdekoval, ale tady mě napadla poněkud jiná myšlenka. „Poslyšte, slečno?“ „Co chceš?“ „Já, nerad bych se

vtíral, ale, podle všeho teď nemáte kam jít, je to tak?“ „A co si myslíš? Autobusy nejezdou! Chytráku!“ Doufal jsem, že právě touto větou odpoví. „Tak se pojdte projít, noc je příjemná na přemýšlení a já sám taky nemůžu spát. Nerad bych vás tu nechával samotnou.“ „Co bych s tebou tady v tomto zapadákově dělala? Kam bych asi chodila?“ „Víte, není problém, abych vás nechal přespat u mě. Bydlím sám a návštěvníky jsem neměl již dlouhou dobu. Bude pro mě ctí, když vás budu moci ubytovat ve své rezidenci.“ A to na ni zabralo. Po slově „rezidenci“ se pousmála a po vlídném pokynutí se se mnou vydala do širé noci.

Procházeli jsme se ještě hodinu a povídali si o tom, co si oba myslíme... O vztazích,

o respektu k lidem, o všem možném. Bylo příjemné ji poslouchat. Dozvěděl jsem se, že jí její přítel vyhnal z domu. Poněkud solidní gesto, po dvanácté večer, když nejezdou autobusy, vyhnat přítelkyni z domova – pomyslel jsem si.

Přespala u mě, ráno mi poděkovala, doprovodil jsem ji na autobus a ona odjela. Od té doby si jen občas pošleme textovku, ale nikdy jsme se nesešli osobně. Nevím tedy, kde bydlí a jestli se s přítelem udobřila. Nicméně jsem zjistil to, že někdy je lepší mít správné morální zásady, nežli vysoké ambice či velký majetek. Koneckonců, její přítel s bílým bavorákem a velkým domovem je toho krásným příkladem.

df

Na skok v Praze

Pendolino odjíždělo z olomouckého nádraží v 7:15. Tak tak jsem ho stihla. Cesta probíhala poklidným a odpočinkovým stylem. Vlak nezastavoval v mnoha stanicích, a proto jsem co nevidět vystupovala v Praze. Nemít s sebou rozsáhlou mapu s vysvětlivkami, ani bych se nevymotala z nádraží. Prošla jsem šoupacími dveřmi a do obličeje mě udeřil teplý letní pražský vzduch. Zhluboka jsem se nadechla a vydala se vstříc očekávaným zážitkům. Mou první a nejdůležitější zastávkou byl Karlův most. Cestou k němu jsem pozdravila sochu sv. Václava na Václavském náměstí. Úzkými uličkami jsem

se rychle propletla a najednou jsem ocitla na Karlově mostě. Mijela jsem spoustu turistů, kteří jistě přijeli z daleko větší dálky, protože Praha za návštěvu rozhodně stojí. Využila jsem svou mapu a během několika desítek minut jsem stála před Pražským hradem. Zvědavost mě táhla, chtěla jsem zjistit, co se skrývá za zdmi této monumentální stavby, avšak veřejnost nemá takové prohlídky povoleny. Nezbývalo mi, než se vydat dál. esty se čím dál víc klikatily, doufala jsem, že narazím na nějaký známý bod, který mě ujistí, že jdu správným směrem. Střechy vysokých domů postupně mizely z dohledu a

já spatřila tu nejuznávanější budovu všech milovníků umění a umělců samotných – Národní divadlo. Nemohu ani uvěřit, že byl někdo schopen vybudovat tak nádhernou stavbu ukrývající tolik příběhů. Měla jsem tu čest a jeden příběh jsem si prožila také, než jsem upadla do hlubokého spánku v hausbótu Albatros.

Druhý den signalizoval odjezd. Výpravčí zapískal a rychlík se znovu rozjel směrem k domovu. Mohu jen poznamenat, že tato návštěva nebyla zdaleka mou poslední.

Viktorie Hořinová

2. místo v krajském kole SOČ

Každoročně se šikovní studenti naší školy zapojují do středoškolské odborné činnosti v různých oborech. Letos se podařilo

v oboru Strojírenství, hutnictví, doprava a průmyslový design obsadit v okresním kole 1. a krajském kole krásné 2. místo.

Zprávu o činnosti a ukázky z práce vám nyní předkládá sám autor.

Excentrický naviják

Studuji ve 3. ročníku naší školy a možnosti soutěžení v tzv. Středoškolské odborné činnosti (SOČ) jsem objevil loni díky Ing. Jaroslavu Kunstfeldovi.

Práce, pro kterou jsem se rozhodl, nese název Excentrický naviják. V podstatě jde o ruční naviják s cykloidním převodem. Na SOČce jsem začal pracovat už v listopadu 2015, pak přišla zhruba tříměsíční přestávka a po ní jsem se opět pustil do práce, kterou jsem dokončil v polovině dubna.

V okresním kole, kde jsem naviják ještě neměl kompletně vyrobený, jsem se umístil na 1. místě. Potom jsem svou práci lehce poopravil a přidal pár obrázků. Následovalo krajské kolo, na kterém jsem již měl naviják vyrobený a plně funkční. V krajském kole jsem obsadil 2. místo a má práce byla doporučena k licitaci. Do celostátního kola jsem bohužel nepostoupil, ale to mi vůbec nevadí, už tak jsem se dostal dál, než jsem čekal. Ve středu 8. června 2016 jsem svou práci prezentoval na

ČVUT v Praze na konferenci StreTech, což je setkání prací studentů středních škol.

Tvorba této práce mne do značné míry inspirovala

a probudila ve mně chuť dále něco tvořit.

Eduard Hrtoň

Charitativní sbírka Srdíčkové dny

Naše škola se každoročně účastní různých charitativních sbírek, aby tak pomohla potřebným. Například dvakrát ročně se vydávají studenti se zapečetěnými kasič-

kami a prodejními předměty jako jsou například barevné gumové náramky nebo magnetky se zvířátky do olomouckých ulic, aby pomohli nadaci Život dětem. Výtěžkem

sbírky tak budou podpořeny těžce nemocné děti, o které se doma starají jejich rodiče. Naším dobrovolníkům patří velký dík.

Život dětem tímto srdečně a s úctou děkuje
studentům, studentkám i zaměstnancům
Sřední průmyslové školy technické,
ř. 17. listopadu 49, Olomouc

za účast v jarních Srdíčkových dnech 2016 a finanční částku **1 868,- Kč**
získanou prodejem předmětů s logem Život dětem.

Částka bude použita na pomoc dětem se závažnými onemocněními, které jsou stabilně odkázány na domácí péči svých rodičů a to konkrétně na pořízení rehabilitačních a kompenzačních pomůcek, na úhradu zdravotnického materiálu, speciální výživy, rehabilitačních pobytů apod.

Děkujeme Vám, že nám pomáháte
proměnit dětské slzy v úsměv.

www.zivotdetem.cz

20. ročník Juniorského maratonu

Dne 13. dubna 2016 se vybraní žáci naší školy zúčastnili jubilejního 20. ročníku Juniorského maratonu 2016. Vzdálenost 42,195 km zdolávalo 10 žáků formou štafetového závodu. Každý tedy musel uběhnout 4,2 km k předání štafety. Díky letošním atletickým výkonům (časům) našich běžců jsme brali historicky nejlepší – a to 5. místo z 12 škol. Chtěl bych tímto pogratulovat všem zúčastněným za houževnatý boj nejen s konkurencí z celého Olomouckého kraje, teplým a slunečným počasím, ale i se sebou samým.

Postup si vybojovalo tradičně družstvo ze Slovanského gymnázia (2h36m56s).

Ještě jednou všem děkuji a příští rok ve větší formě na viděnou.

Ondřej Kapuš

Seznam žáků:

1. úsek	KRYL Tomáš	14:46
2. úsek	POŠTULKA Tomáš	15:07
3. úsek	WEIDINGEROVÁ Marcela	21:05
4. úsek	MACHÁLEK Jan (2. A)	18:20
5. úsek	MEJTSKÁ Tereza	22:23
6. úsek	MARTINKA Jiří	15:05
7. úsek	ZEMANOVÁ Markéta	22:00
8. úsek	WINKLER Lukáš	16:47
9. úsek	GÖBL Michal	17:01
10. úsek	JANŮ Jiří	16:37
Celkem		2h59m22s

(tedy o 16 minut lepší čas než loni)

Podrobné výsledky viz:

<http://www.runczech.com/cs/akce/juniorsky-maraton-2016/vysledky-2016/index.shtml>

Na juniorském maratону vládlo příjemné počasí, občas se objevilo i slunce. Žádné velké horko, pro běh ideální. Družstva se skládala z deseti žáků a každý účastník obdržel na startu tričko s logem závodu. Museli jsme absolvovat 55 koleček na kolo-

nádě v parku na Floře za pavilonem A. Tedy dohromady musel každý běžec uběhnout trať o délce 4, 2 km. Diváci se převážně skládali z žáků, kteří zrovna neběželi, což výborně přispělo k závodní náladě. Celý závod se vydařil, dokonce i někteří ko-

lemjdoucí závodníkům fandili. Pro naši školu jsme v tomto juniorském maratonu vybojovali 5. místo a doufám, že v příštím roce budeme lepší, nebo alespoň zopakujeme letošní výsledek.

Tomáš Poštulka

Poslední zvonění

Není to tak dávno, co jsme poprvé usedli do lavic a čekali na první zvonění a teď už nás čeká jen to poslední. Stojíme tu a vlastně nám utíkají poslední společné minuty na této škole, i když většina z nás má v hlavě spíš vizi, jak rozrazí vchodové dveře a nabere kurs do víru velkoměsta. Ale přiznejme si to otevřeně, občas to bylo peklo, které nám ale bude chybět – učitelé, kamarádi, spolužáci, každodenní používání strojařské bible. Přišli jsme na tuto školu každý sám za sebe, většina z nás se neznala, ale postupem času nás stmelila jedna věc - a to intrikování a vymýšlení, jak se dá co obejít, zjednodušit,

jak mít prostě vše a zbytečně se nedřít a nedělat si problémy. Většinou museli mít učitelé pevné nervy, ale vše se většinou bralo s humorem, přece jen je zbytečné si kvůli nám uhnat infarkt.

A teď dost nostalgie. Bývá zvykem důstojně se rozloučit s profesorským sborem, i když nevím, jestli se nám podaří tak vysoký level zvládnout. Řekla bych, že maturita pro nás bude logicky menší oříšek než tohle.

V první řadě bychom chtěli poděkovat všem učitelům, že nás pečlivě a s úsilím připravovali k maturitě a poslední měsíce skoro nespali stejně tak jako my. Maturita je tu a kantoři mají více obav

z toho, že neuspějeme, než my, co si v duchu myslíme, jak to máme na háku. Přece jen za ty čtyři roky našeho působení na zdejší škole v té hlavě nemáme jen vzduchoprázdno.

A teď už dost řečnění. Rádi bychom jednotlivé učitele ocenili za jejich urputnost v boji s námi.

I když na letošní 4. B se určitě jen tak zapomenout nedá.

KAREL NEUMAN

Učitel, který se s námi nikdy nenudil. Občas jsme měli menší problémy s přečtením jeho zápisu na tabuli. Na otázku to je V nebo R? Byla jasná odpověď: PÍŠU V MYSLÍM R, VŽDYŽ TO JE NAPROSTO TRIVIÁLNÍ. A

samozejmě jeho rady do života, zejména jedna, které se budeme držet: DĚCKA HLAVNĚ NECHOĎTE STUDOVAT AUTOMATIZACI.

MARTA SKOPALÍKOVÁ
Učitelka, která se nás snažila naučit mluvit nejen česky, ale především německy. Občas to byla ale marná snaha s naším laxním přístupem ke spolupráci, který byl patřičně okomentován: VY ZASE NIC NEUMÍTE, TADY PRACUJÍ TAK 3 LIDI A TO CHCETE MATUROVAT?

EVA FOJTOVÁ
Učitelka, která nás, dle našeho slovníku, doslova bičovala ke spolupráci, abychom přijali pravidla našeho mateřského jazyka, a nebylo záhadno se je i naučit. Ne všichni z nás byli ochotní to přijmout. Potom třídu zněla ta bájná věta: DĚCINA, JESTLI VÁS TO TU NEBAVÍ, TAK SI BĚŽTE SEDNOUT DO ŠANTOVKY, TAM JE TAKY TEPLO.

ONDŘEJ HOLPUCH
Od pohledu učitel, který má okamžitý respekt u všech žáků. Zejména v hodinách matematiky a matematického semináře, kdy mají všichni hlavy sklopené a v tom zazní ta obávaná věta: TAK KDO NÁM TO VYPOČÍTÁ? TAK POJDTE TŘEBA VY, PANE, POJĎTE MEZI NÁS. A přiznejme si to, za naše výkony všichni skončíme v pekle. K tomuto se hodí trefný výrok: BOJÍTE SE MĚ ? TO BYSTE TEDA MĚLI. Pan učitel Holpuch, sečtělý učitel, který

v matematice nepřekoná ani sám sebe.

JIRÍ JAROŠ
Učitel, který se plně oddává sportovní dráze. Jeho popis zážitků v hodinách ekonomiky byl nezapomenutelný, stejně tak, jako jeho věta: A CO TY, VÍŠ TO?

PETRA NAJDEKROVÁ
Učitelka, která nás učila, jak diplomaticky napsat a zhotovit ročníkovou práci. No dejme tomu, že to většina z nás pochopila.

JAN KAMENÍČEK, OLGA KAVKOVÁ
Učitelé, kteří nás učili, že jazyk má i jiné využití, ale ne každý z nás to pochopil správně. Podle toho také vypadalo následné ohodnocení.

ALENA KALVACHOVÁ, ONDŘEJ KAPUŠ
Nemůžeme jen tak neustále sedět v lavicích. Důležitý je i pravidelný přísun pohybu, který nám byl zajištěn dvě hodiny týdně pod taktovkou tělocvikářů. No ale občas to chtělo se jít protáhnout do

nejmenovaného strojařského klubu, a nechodíme tam sami.

LADISLAV ŘOUTIL, EVA DOPITOVÁ, JAROSLAV KUNSTFELD

Mistři, kteří nás naučili, že práce nesmrdí, ale je i zábavou. I když mnoho z nás se ulívalo, to potom byly dotazy typu: KDE JSOU TITO PÁNOVÉ? A odpověď: ŠLI DO KŘÍŽKU. Naučili nás spoustu praktických věcí a za to jim děkujeme.

VĚRA KOZÁKOVÁ
Učitelka, která nám ukázala, že i za 15 minut se dá stihnout spousta věcí. Obětovala pro nás spoustu nervů, abychom odsud neodcházeli hloupí a myslím, že to za ty nervy stálo a že většina z nás jí u maturity ostudu neudělá.

VLADIMÍR HOUŠŤ
Jeho hodiny vždy stály za to, spousta informací a vtipných historek. Učitel, který nám v CADU vysvětlil, že chyba je většinou mezi myší a židli. Vždy nám vše ukazoval krok za krokem s komentářem: PROSÍM VÁS KLIKNU SEM ŘEKNU ROTUJ,

DÁM ROVINA... KDE JE ROVINA? To pak následovala věta: ACH BOŽE, DO KOHOS TO DUŠI DAL, HOĎTE NA MĚ SÍŤ.

PETR ISAKIDIS

Učitel, který se nás snažil zasvětit do způsobu spolupráce s programem Surfcam. Jedno umíme bezpečně: TRANSFORMOVAT-POSUNOUT- DO POHLEDU- KLÁVESNICE- SAMÝ NULY- DO ROVINY JEDNA- KLÁVESNICE SAMÝ NULY A HOTOVO. A jak to vypadalo, když to někomu nešlo: ALE JÁ TO DĚLAL PODLE VÁS. Odpověď : TAK TO ASI NE, JINAK BYS TO MĚL. Samozřejmě že ne vždy to byla naše chyba: PANE UČITELI, MNĚ TO SPADLO. TY SI DAL ESCAPE, ŽE? Tedy né z 20%

naše chyba.

KAREL JÍLEK

Hodiny SPS nás velice bavily v podání tohoto učitele. Všechno se zdálo jednoduché, no prostě: TAK NA TO MUSÍTE LOGICKY. Naučil nás, když na to půjdeme logicky, tak půjde všechno, i maturita.

JIŘÍ ŠIMÁČEK

Učitel, který se s námi snažil být spíše kamarád, ale řekla bych, že by byl i výborný rozhodčí s jeho výrokem: TY SE HOUPĚŠ? ŽLUTÁ KARTA. Zažíval s námi opravdu urputný boj s odevzdáním protokolů v daném termínu, který byl patřičně okomentován: ODEVZDÁŠ A JEŠTĚ JE TO BLBĚ.

BORIS ŠMÁRIK

I samopal je pomalejší než

přisun informací od tohoto učitele. Po našich výkonech v CADECH jsme většinou slyšeli větu: TAK JSI NORMÁLNÍ? VŽDYT TO NENÍ VYROBITELNÝ. Ale vždycky se to nějak uhrálo do autu.

VLADISLAVA HEGLASOVÁ

Učitelka, která nás celé roky držela nad vodou a se vším nám pomáhala. Nikdy nad námi nezlomila hůl. Na cestě střední školou nás řídila, i když přitom moc dobře věděla, že na nás neplatí žádná pravidla. Temperamentu má dosti a taky svatě trpělivosti, protože málokdo by vydržel ty extra šoky, co jí děláme už 4 roky.

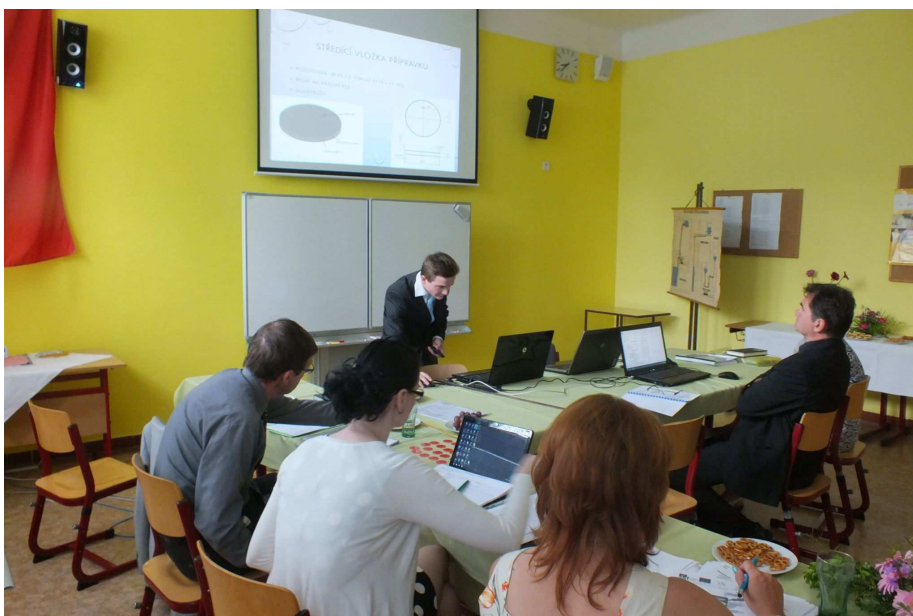
Lenka Zubaníková

Maturity

Naše maturita začala již v dubnu a zahájila ji praktická zkouška z odborných předmětů.

Maturita byla rozdělena na písemnou zkoušku z odborných předmětů Stavba a provoz strojů a Strojírenská technologie, další část byla složena z didaktických testů z češtiny a matematiky nebo angličtiny a ze slohové práce z češtiny a angličtiny. Finální částí byla ústní maturitní zkouška, která se skládala z češtiny, angličtiny, stavby a provozu strojů, strojírenské technologie a prezentací maturitních projektů.

Naše příprava k maturitě začala v posledním ročníku

výběrem zadání maturitní práce, na které jsme pracovali od září až do odevzdání na konci dubna. Maturitní práce byla nejnáročnější částí maturitní pří-

pravy, protože jsme na ni potřebovali nejvíce času.

Praktická maturita z SPS a STT byla náročná. Atmosféra v učebně byla velmi napjatá, ze všech doslova či-

šela nervozita. I ti, co se učili poctivě, si nebyli jisti, zda náročné výpočty zvládnou.

Písemné a didaktické testy z češtiny byly podle mě v zásadě jednoduché, protože prověřovaly spíše všeobecné znalosti než znalosti ze výuky, i když se zde občas vyskytly otázky z literatury „na tělo“. Pouze v matematice bylo potřeba pracovat a přemýšlet více než v ostatních předmětech.

Ústní maturita se skládala z češtiny, prezentace maturitního projektu, angličtiny, SPS a STT. Tato část zkoušky byla velmi náročná a nepříjemná, protože se jednalo o poslední zkoušku, která nás dělila od toho, abychom měli celou maturitu

hotovou, takže jsme byli všichni nervózní, někdo víc, někdo méně. Na ústní jsme se připravovali v podstatě celý květen, ale i tak na nás to nemohlo připravit na tlak a nervozitu na přípravném

potítku a u tabule.

Doporučujeme nebrat ústní maturitní zkoušku na poslední chvíli, může se to vymstít, tak jako našim některým spolužákům.

Jan Velký

Velká letní fotosoutěž

Redakce našeho časopisu vyhlašuje opět soutěž na téma prázdninové cíle. Podělte se s ostatními spolužáky o místa, která jsou méně známá a která stojí za to navštívit – u nás i v zahraničí. Pořídte snímky pláží, rybníků, kostelíků, zřícenin hra-

dů, zajímavých přírodních scenérií, na fotkách můžete být samozřejmě i vy. Snímky pošlete na adresu:

provazkova.renata@spssol.cz
nebo
kamenicek.jan@spssol.cz

Do předmětu e-mailu napište název snímku, vaše jméno a třídu. Výherce fotosoutěže bude opět odměněn a vítězný snímek uveřejníme v říjnovém čísle našeho časopisu.

Redakce

Burza učebnic v září 2016

Prodejte výhodně své již nepotřebné učebnice na školní burze! Můžete je donést Mgr. Renatě Provázkové do kabinetu v přízemí

školy, opatřené jménem prodávajícího a cenou na lístku, který vložíte do učebnice. Pokud to nestihnete nyní v červnu, můžete

ještě přijít ke konci prázdnin, nejdříve však od 29. srpna.

Redakce